

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

Natasza Lubik-Reczek

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

Jestem absolwentką dwóch kierunków studiów: politologia (specjalność stosunki międzynarodowe) oraz administracja (specjalność prawo i polityka europejska). Studia licencjackie na kierunku politologia, ukończyłam w roku 2001 obroną pracy licencjackiej pt. „Bariery procesu integracji Polski z Unią Europejską” napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Czesława Mojsiewicza. W tym samym roku podjęłam studia uzupełniające magisterskie na kierunku politologia prowadzone na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Studia zakończyłam obroną pracy magisterskiej pt. Czym jest współczesna globalizacja? napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Czesława Mojsiewicza i uzyskaniem 11 marca 2003 r. dyplomu magistra na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Za wyróżniające się wyniki w nauce i aktywną pracę na rzecz środowiska akademickiego zostałam nagrodzona przez Z-cę dyrektora Instytutu Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM dr Tadeusza Wallasa (obecnie prof. dr hab., Prorektor UAM). Równolegle z uzupełniającymi studiami magisterskimi na kierunku politologia odbywałam uzupełniające studia magisterskie na kierunku administracja w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Poznaniu. Zwieńczeniem studiów 23 maja 2003 roku była obrona pracy magisterskiej pt. Współczesne pojmowanie suwerenności napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Czesława Mojsiewicza. Po ukończeniu studiów i podjęciu aktywności zawodowej, regularnie uczestniczyłam w seminariach doktorskich prowadzonych przez prof. dr hab. Czesława Mojsiewicza a następnie dr hab. prof. UAM Sebastiana Wojciechowskiego, pod opieką którego przygotowywałam konceptualizację pracy doktorskiej.

W październiku 2004 roku podjęłam studia doktoranckie na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Początek moich studiów zbiegł się w czasie z publikacją mojego pierwszego artykułu naukowego w pracy zbiorowej pt. Współczesna Europa pod redakcją Sebastiana Wojciechowskiego (obecnie prof. dr hab. na WNPiD UAM).

Obrona mojej pracy doktorskiej pt. Państwa postjugosłowiańskie wobec członkostwa w Unii Europejskiej i NATO (Analiza porównawcza) – napisanej pod kierunkiem dr hab. prof. UAM Sebastiana Wojciechowskiego – miała miejsce 14.06.2010 r. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli: prof. dr hab. Elżbieta Stadtmüller i prof. dr hab. Bogdan Koszel. 28 czerwca 2010 roku uchwałą Rady Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM uzyskałam stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce. Praca ukazała się w formie monografii w 2011 roku nakładem Wydawnictwa Adam Marszałek z Torunia.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

Od października 2011 r. byłam zatrudniona jako starszy wykładowca na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. 31.08.2016 r. zostałam zatrudniona na etacie adiunkta w wyżej wymienionej jednostce w Zakładzie Systemów Politycznych, którym kieruje prof. dr hab. Andrzej Stelmach (Dziekan WNPiD UAM).

Od 2003- 2010 roku w oparciu o umowę cywilnoprawną pracowałam – prowadząc zajęcia dydaktyczne w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu (dzisiaj Collegium Da Vinci) a od października 2010 – września 2011 na etacie adiunkta, będąc jednocześnie pełnomocnikiem Prorektora ds. badań naukowych. Równolegle prowadziłam także zajęcia na studiach podyplomowych w Wyższej Szkole Bankowej – w ramach umowy cywilnoprawnej. Na podstawie takiej samej umowy pracowałam również w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koninie.

Jednocześnie chciałabym nadmienić, że od 2016 na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa pełniłam i/lub pełnię na rzecz społeczności uniwersyteckiej i wydziałowej różne funkcje:

- Kierownik Studiów I stopnia na kierunku Stosunki Międzynarodowe - 1.09.2016-31.08.2020 r. – na podstawie decyzji prof. dra hab. Andrzeja Lesickiego, Rektora UAM.
- Członek Rady Programowej kierunku studiów Stosunki Międzynarodowe na okres do 31 sierpnia 2020 roku - na podstawie decyzji prof. dra hab. Andrzeja Lesickiego, Rektora UAM.
- Członek Rady Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM na kadencję 2016-2020 - na podstawie wyboru poprzez głosowanie uprawnionych nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.
- Członek Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej dla przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego na kierunku stosunki międzynarodowe na rok akademicki 2018/2019 – na podstawie decyzji prof. dra hab. Andrzeja Stelmacha, Dziekana WNPiD.
- Opiekun Praktyk na kierunku Stosunki Międzynarodowe na okres 2016-2020 i 2020-2024 – na podstawie decyzji prof. dra hab. Andrzeja Stelmacha, Dziekana WNPiD.
- Kierownik Studiów I stopnia na kierunku Stosunki Międzynarodowe - 1.10.2020-30.09.2024 r.- na podstawie decyzji prof. dr hab. Bogumiły Kaniewskiej, Rektorki UAM.
- Członek Rady Programowej kierunku studiów Stosunki Międzynarodowe na okres do 30 września 2024 r. - na podstawie decyzji prof. dr hab. Bogumiły Kaniewskiej, Rektorki UAM.
- Członek Rady Naukowej Dyscypliny: nauk o polityce i administracji, nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz nauk o bezpieczeństwie na kadencję 2020-2024 – na podstawie wyboru poprzez głosowanie uprawnionych nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.
- Członek Wydziałowej Rady Wydawniczej Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu- na podstawie decyzji Rady dziekańskiej Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.
- Członek Grupy Badawczej nad Różnorodnością, Równością i (Re)Integracją od 2021 – dziś.
- Członek Komisji Wyborczej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu – 2024 r.

W latach 2019- 2023 pełniłam funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr Jolanty Kaczmarek. Praca doktorska *“Prawa kobiet w programach partii politycznych a partycypacja Polek w życiu publicznym po 1989 r.”* została przygotowana pod kierunkiem prof. dr hab. Magdaleny Musiał-Karg.

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Jako moje główne osiągnięcie naukowe wskazuje monografię pt. ***Partycypacja i edukacja obywatelska młodego pokolenia. Rozważania na tle polskich debat oksfordzkich***, która w 2024 roku ukazała się nakładem Wydawnictwa Naukowego Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Niniejszą książkę napisałam w toku realizacji badań, w których podejmuję kwestie szeroko pojętej partycypacji i edukacji młodego pokolenia. W badaniach, które zrealizowałam i które zamierzam kontynuować na gruncie nauk o polityce i administracji dostrzegam istotny potencjał badawczy, także w perspektywie międzynarodowych badań porównawczych.

Istotnym wkładem do dyscypliny nauk o polityce i administracji było wniesienie nowych treści i wiedzy w zakresie określonych aspektów partycypacji i edukacji obywatelskiej młodego pokolenia. Nowatorski charakter badań i poczynionych wniosków przyczynił się do lepszego zrozumienia determinant aktywności młodego pokolenia w zakresie narzędzia jakim są debaty oksfordzkie. W badaniach wykazano jak zmienne (płeć, wiek, poziom edukacji, miejsce zamieszkania (miasto/wieś, region zamieszkania) wpływają na postawy i opinie młodego pokolenia na temat narzędzia jakim są debaty oksfordzkie oraz w jakim zakresie może ono być wykorzystane. Przeprowadzone badania przyczyniły się do pogłębienia wiedzy na temat wykorzystania tego instrumentu w edukacji obywatelskiej, ale także w zakresie aktywnego angażowania się młodego pokolenia w życie społeczno-polityczne własnego środowiska. Dotychczasowa edukacja obywatelska nie daje młodemu pokoleniu zbyt wielu narzędzi, za pomocą których mogliby oni aktywnie uczestniczyć w życiu

społeczno-politycznym. Potrzebna jest gruntowna przebudowa systemu edukacji obywatelskiej. Trudno sobie dzisiaj wyobrazić dobrą szkołę, w której nie uczy się odpowiedzialności za siebie i innych, „... wrażliwości, sprawczości, świadomości wyzwań, z którymi mierzy się Polska i świat – czyli edukacji obywatelskiej. Na co dzień widzimy, co dzieje się, jeśli edukacja nie nadąża za społecznymi zmianami, nie uczy ich rozpoznawania oraz oswajania”¹. W tak rozumianą edukację obywatelską doskonale wpisują się debaty oksfordzkie z ich podejściem do kulturalnej, zespołowej dyskusji.

Nowatorski charakter badań odnosi się również do podejmowania dotychczas pomijanych celów i przedmiotów badań. Po raz pierwszy w tak szerokim zakresie przeprowadzono badania empiryczne dotyczące wykorzystania debat oksfordzkich w procesie kształtowania umiejętności i kompetencji obywatelskich. Jest to tym bardziej istotne, jeśli uwzględnimy sytuację społeczno-polityczną w Polsce ostatnich lat, gdzie edukacja obywatelska (w szczególności formalna edukacja obywatelska w praktyce szkolnej) nie była realizowana w optymalnej formule. Selekcji i konstruktywnej krytyce poddano pojęcia dotyczące partycypacji, edukacji obywatelskiej a także różnego określenia młodego pokolenia/młodzieży. Przeprowadzone badania empiryczne pozwoliły na weryfikację hipotez i potwierdzenie lub zanegowanie dotychczasowego stanu wiedzy. Poczynione wnioski przyczyniły się do lepszego poznania i zgłębienia tytułowej problematyki, zaś monografia spotkała się z pozytywnym odbiorem ze strony recenzentów wydawniczych oraz stała się odnośnikiem do kolejnych inicjatyw prowadzonych przez mnie. Wskazana jako osiągnięcie naukowe monografia, może stanowić także merytoryczne wsparcie dla młodego pokolenia chcącego aktywnie angażować się w życie społeczno-polityczne własnego środowiska.

Wyniki badań zaprezentowane w książce, którą przedkładałam jako główne osiągnięcie naukowe mogą mieć zatem znaczenie nie tylko dla rozwoju nauki w kontekście wyzwań stojących przed współczesną demokracją, ale mogą też stanowić istotną wskazówkę dla elit politycznych, tworzących przepisy prawa czy specjalistów, w tym nauczycieli i opiekunów odpowiedzialnych za przygotowanie młodego pokolenia do pełnego uczestnictwa w życiu społecznym i politycznym.

---

¹ A. Pacewicz, *Edukacja obywatelska na nowe otwarcie*, <https://ceo.org.pl/edukacja-obywatelska-na-nowe-otwarcie/>, (dostęp: 15.11.2023)

Zanim jednak przejdę do omówienia wskazanego osiągnięcia naukowego, chciałabym zwrócić uwagę na kilka istotnych – w moim przekonaniu – kwestii, które doprowadziły do decyzji o wskazaniu ww. monografii jako podstawy ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Uzyskanie w 2010 roku stopnia naukowego doktora, a tak naprawdę zatrudnienie w 2016 roku na stanowisku adiunkta w poznańskiej *Alma Mater*, było nie tylko ważnym – zawodowo i osobiście – wydarzeniem w moim życiu, ale otwierało nowe perspektywy i możliwości naukowe. Jedną z decyzji, przed którą wówczas stanęłam, było określenie wektorów dalszej pracy naukowej oraz wybór głównego obszaru badawczego.

Istotne znaczenie dla mojego rozwoju naukowego – także w perspektywie wskazania w niniejszym wniosku osiągnięcia naukowego związanego z problematyką partycypacji – miał projekt badawczy finansowany przez Narodowe Centrum Nauki – Konkurs OPUS 8 (nr projektu 2014/15/B/HS5/01358) pt. *„E-voting jako alternatywna procedura głosowania w elekcjach państwowych. Doświadczenia wybranych państw a perspektywy wdrożenia e-głosowania w Polsce”*. Kierownikiem projektu była prof. dr hab. Magdalena Musiał-Karg, a ja byłam jednym z wykonawców. Zespół stanowiły także osoby – oprócz pracowników WNPiD UAM- z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy oraz Uniwersytetu w Białymstoku. Jednym z jego efektów była monografia współautorska (jedna z trzech, które ukazały się w efekcie prowadzonych badań), N. Lubik-Reczek, I. Kapsa, M. Musiał-Karg, *Elektroniczna partycypacja obywatelska w Polsce. Deklaracje i opinie Polaków na temat e-administracji i e-głosowania*, która w 2020 roku ukazała się nakładem Wydawnictwa Naukowego Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zastosowanie elektronicznego głosowania w elekcjach państwowych stanowiło główny problem badawczy projektu. Jego celem była przy tym analiza doświadczeń państw w zakresie wykorzystania technologii teleinformatycznych w procesach wyborczych (*e-voting*), co stanowi jeden z ważnych (i coraz częściej dyskutowanych) elementów partycypacji obywateli w przestrzeni politycznej. Badania empiryczne przeprowadzone w ramach projektu stanowiły wyzwanie o charakterze całościowym, wielowymiarowym i nowatorskim a wyniki pracy są ważnym osiągnięciem naukowym o innowacyjnym charakterze, które pozwoli wypełnić lukę w badaniach nad e-demokracją, e-partycypacją czy e-głosowaniem w nauce polskiej, a także uzupełnić dorobek zagraniczny o całościowe wielowymiarowe opracowanie,

dotyczące doświadczeń w zakresie wykorzystania ICT w procedurach wyborów powszechnych. Problematyka ta jest ciągle aktualna i wpisuje się w prowadzoną dyskusję nad rolą partycypacji politycznej obywateli oraz niwelowaniem skutków kryzysu współczesnej demokracji, co uzasadnia jeszcze bardziej podjęcie badań nad tym zagadnieniem. Badanie tych zagadnień jest o tyle istotne, iż w coraz większej liczbie państw Europy i świata dyskutowane są obecnie kwestie związane z wykorzystywaniem innowacyjnych narzędzi w celu zwiększenia partycypacji politycznej zwłaszcza wśród młodego pokolenia, które to w największym stopniu skore jest do korzystania z rozwiązań ułatwiających ich aktywność społeczno-polityczną.

To właśnie ta grupa wiekowa była przedmiotem moich kolejnych badań prowadzonych już samodzielnie, a które skupiały się na partycypacji i edukacji obywatelskiej młodego pokolenia ze szczególnym uwzględnieniem istotnego - z mojej perspektywy - instrumentu jakim są debaty oksfordzkie.

Problematyka partycypacji oraz edukacji obywatelskiej młodego pokolenia jest zagadnieniem coraz częściej poruszonym w naukach o polityce i administracji, prawnych czy socjologicznych, a także w innych dyscyplinach pokrewnych. Wzrost zainteresowania młodego pokolenia udziałem w procesach podejmowania decyzji politycznych, a także zaangażowania się w życie publiczne jest nie tylko wynikiem ewolucji współczesnych demokracji, ale także głębokich przeobrażeń dokonujących się w społeczeństwach.

Udział obywateli w procesie podejmowania decyzji publicznych jest także jednym z podstawowych praw we współczesnych państwach, stanowiąc podstawę funkcjonowania państwa demokratycznego. Powszechna Deklaracja Praw Człowieka w art. 21 stanowi, iż „Każdy człowiek ma prawo do uczestniczenia w rządzeniu swym krajem bezpośrednio lub przez swobodnie wybranych przedstawicieli”.

Niezaprzeczalny jest również fakt, iż w kontekście niskiej frekwencji wyborczej wśród młodego pokolenia, braku zaufania ze strony tej grupy społecznej do elit politycznych, a także niewystarczającej oferty skierowanej do młodzieży, podejmowane są działania zmierzające do zwiększenia zaangażowania obywatelskiego młodego pokolenia i wprowadzenia nowych rozwiązań w zakresie rozwoju ich aktywności społecznej i politycznej. Jako przykład tego typu praktyk wymienić można debaty oksfordzkie, będące jednym ze sposobów uczenia młodego pokolenia dyskusowania w sposób kulturalny, w oparciu o konkretne, merytoryczne argumenty. Debaty są także narzędziem wykorzystywanym przez liczne grono nauczycieli w celu edukacji

obywatelskiej młodzieży. Postrzeganie aktywności obywatelskiej młodego pokolenia zmieniło się zarówno na poziomie krajowym, jak i Unii Europejskiej, gdzie prowadzone są liczne dyskusje dotyczące uwarunkowań debaty publicznej.

W Polsce najważniejszą cezurą czasową w kontekście debat oksfordzkich było wprowadzenie ich w 1994 roku przez prof. Zbigniewa A. Pełczyńskiego do programu założonej przez niego Letniej Szkoły dla Młodych Liderów Społecznych i Politycznych. Debatowanie w modelu oksfordzkim obecne jest już dzisiaj na wielu uniwersytetach, ale także w szkołach średnich. W większości są to wydarzenia edukacyjne, mające wzmocnić świadomość społeczną, zwiększyć poziom partycypacji w polityce publicznej oraz aktywność obywatelską wśród młodego pokolenia. Trudny okres pandemii Covid-19 dla wielu młodych ludzi stał się akceleratorem działań zmierzających do zwiększenia ich aktywności. Debaty przeniosły się do rzeczywistości wirtualnej, w której młode pokolenia doskonale się odnajduje i w której zdobywało wiedzę. Toteż za ich sprawą organizowane były w tym czasie liczne zbiórki czy akcje mające wspomóc najbardziej potrzebujących.

Biorąc pod uwagę dyskusje na temat konieczności zwiększania zaangażowania młodego pokolenia, dynamicznie zachodzące zmiany w społeczeństwie oraz pozytywne opinie młodych obywateli na temat dodatkowych form aktywności w życiu społecznym i politycznym, szukanie odpowiedzi na pytania o to, w jaki sposób młodzi ludzie postrzegają debaty oksfordzkie w kontekście partycypacji i edukacji obywatelskiej, wydaje się zadaniem wartym naukowej eksploracji.

Podjęta w ramach wyżej wskazanej monografii problematyka jest więc aktualna i wpisuje się w prowadzoną dyskusję nad partycypacją i edukacją obywatelską młodego pokolenia oraz nad szukaniem rozwiązań w celu zwiększenia zaangażowania społecznego i politycznego tej części społeczeństwa. Badanie problematyki związanej z szukaniem rozwiązań mogących przyczynić się do zwiększenia tej aktywności jest tym bardziej istotne, iż w coraz większej liczbie państw Europy i świata dyskutowane są obecnie kwestie związane z obniżeniem cenzusu wyborczego oraz wdrożeniem różnych dodatkowych form, które zwiększą aktywność młodych ludzi na różnych płaszczyznach.

Zgodnie z przyjętą przeze mnie siatką terminologiczną „młode pokolenie/młodzież” to grupa, która wyodrębniła się w procesie historycznym i umiejscawia się między kategoriami dzieci i dorosłych. To pojęcie, które zarówno w naukach społecznych, jak i humanistycznych, trudno ujednolicić. Podyktowane to jest

faktem funkcjonowania tej części społeczeństwa w różnych wymiarach. Młodzież ujmowana w kategoriach społecznych definiowana jest przez pryzmat określonych instytucji społecznych, w tym chociażby szkoły, ale także wszystkich działań społecznych związanych z wkraczaniem w okres samodzielności, jak zakładanie własnej rodziny, zdobywanie wykształcenia czy rozwój zawodowy. Zdaniem Jana Szczepańskiego doniosłość społeczna młodzieży „tkwi przede wszystkim w jej potencjalnych możliwościach, w cechach wynikających głównie z wieku biologicznego, warunkującego zasób sił, umiejętności, zdolności i zakres odpowiedzialności. Można by powiedzieć, że pozycja młodzieży w społeczeństwie jest wyznaczona przez nadzieję i oczekiwania, jakie dorośli wiążą z młodzieżą”. Współcześnie dostrzec można stopniową instytucjonalizację młodzieży, a co za tym idzie pojawienie się też nowych definicji młodzieży czy młodego pokolenia. Młodzież jako kategorię społeczną wyodrębnić można także na podstawie wieku. Dawniej kategorie te pokrywały się z fazami życia czy pełnionymi rolami społecznymi. Początkowo jako młodzież traktowano ludzi w wieku 15–25 lat. Z chwilą pojawienia się kolejnych programów dedykowanych młodzieży podniesiono górną granicę wieku do 29 lat. Zmiana ta wynikała - zgodnie z *Zaktualizowanym Planem realizacji Gwarancji dla młodzieży w Polsce* - z „chęci objęcia wysokiej jakości wsparciem większej grupy osób młodych, wchodzących na rynek pracy, a także ujednolicenia grup docelowych i zakresu wsparcia ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Inicjatywy na rzecz zatrudnienia osób młodych”. Z kolei programy dotyczące polityki społecznej charakteryzują młodzież jako osoby w wieku 13–30 lat. Dolna granica związana jest z możliwością dokonywania wyborów co do dalszej edukacji, górna zaś charakteryzować się będzie możliwością samostanowienia i zakładania gospodarstwa domowego. Według Eurostatu grupa młodych to ludzie w wieku 15–25 lat. W raporcie zatytułowanym *Młodzi 2011*, wydanym przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, młodych ludzi charakteryzuje się jako osoby w wieku 15–29 lat. Jest to też przedział, który wskazywany jest najczęściej przy charakteryzowaniu tej grupy społecznej. Kryterium wiekowe grupy społecznej, jaką jest młodzież, przedstawione zostało również w programie Komisji Europejskiej „Młodzież w działaniu 2007–2013” skierowanym do osób w wieku od 13. do 30. roku życia. Nie jest ono jednak konsekwentnie stosowane. Na potrzeby prowadzonych przez mnie analiz termin młode pokolenie/młodzież stosowane jest zamiennie zgodnie z przyjętymi ramami i

określeniem zawartym w *Słowniku języka polskiego*, które mówi, iż młodzież to ludzie młodzi.

Ponadto – pomimo pewnych różnic, jakie występują w literaturze przedmiotu (subtelne różnice występują u niektórych autorów, niektórzy stosują te terminy jako synonimy) – terminy partycypacja i aktywność również stosowane są wymiennie.

We współczesnej nauce partycypacja z różnym dookreśleniem związana jest także z takimi pojęciami jak choćby „demokracja”, „aktywność obywatelska” czy „społeczeństwo obywatelskie”. Błażej Prośniewski, analizując to pojęcie, wskazuje na jego „paradoks” wynikający z istoty samej demokracji, czyli włączania i pełnego uczestnictwa obywateli. Zdaniem autora partycypację należy postrzegać nie jako walkę o prawo do uczestnictwa, a egzekwowanie tego prawa. Pojęcie partycypacji rozumiemy w uproszczeniu jako uczestnictwo obywateli w procesie podejmowania i realizacji decyzji politycznych. Partycypacja w kontekście obywatelskim to, najkrócej rzecz ujmując, angażowanie się w działania społeczne, ukierunkowane na dobro wspólne. Partycypacja obywatelska stanowi zatem istotny element współczesnej demokracji. Traktowana jest jako remedium wobec stałego obniżania udziału obywateli w życiu politycznym i publicznym. W demokratycznym państwie każdemu obywatelowi przysługuje prawo korzystania z możliwości wyrażania własnych opinii na wiele sposobów. Ważne jest, by zrealizować cele, które są przedmiotem tejże aktywności.

Aktywnością publiczną (*public action*) w moim ujęciu są wszystkie działania inicjowane przez obywateli, ale także przez nich kontrolowane, tak by w konsekwencji wpłynąć na decyzje podejmowane przez przedstawicieli władz publicznych czy wyborców. Decyzje, na które obywatele chcą mieć wpływ, podejmowane mogą być na różnych szczeblach władzy publicznej – rządu centralnego, parlamentu, władz regionalnych i lokalnych czy administratorów placówek świadczących usługi publiczne. Dla Sherry R. Arnstein aktywność publiczna jest zjawiskiem z zakresu rozdzielania władzy w społeczeństwie. Władza ta może zostać użyta w imię realizacji własnych interesów i aspiracji. W swoich rozważaniach uwzględniam zarówno drabinę partycypacji autorstwa S.R. Arnstein, jak i drabinę uczestnictwa dzieci/młodzieży Rogera Harta. Zdaniem Harta partycypacja należy do fundamentalnych praw obywatelskich, a jego założenia stały się wpływowym modelem w dziedzinie rozwoju dzieci i młodzieży. Włączenie młodego pokolenia w procesy decyzyjne oznacza również dochodzenie do porozumienia. Zakłada dopuszczenie różnic przy jednoczesnym dostrzeganiu w nich korzyści. Partycypacja opiera się na słuchaniu,

dyskutowaniu i poszukiwaniu skutecznych rozwiązań. Wpływa to oczywiście na rozwój osobowości młodego pokolenia. Oprócz samego uczestnictwa istotne znaczenie ma także współtworzenie, partnerstwo i oczywiście współodpowiedzialność. Wszystkie te elementy wzmacniają w młodym pokoleniu poczucie własnej wartości, które wynika z poczucia sprawczości i odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Partycypacja jest też swoistym dialogiem młodych ludzi z dorosłymi, wymagającym od tych drugich dzielenia się wiedzą i równocześnie oddania odpowiedzialności. Istotne jest, aby młode pokolenie miało możliwość uczenia się partycypacji w konkretnych programach, które mają bezpośredni wpływ na ich życie. Założeniem Harta było zwrócenie uwagi na sposoby pracy z młodymi ludźmi i znalezienie konkretnych i przydatnych rozwiązań w tym zakresie. Partycypacja tylko wtedy ma znaczenie, jeśli traktowana jest i rozumiana jako proces, a nie pojedyncze działania. Proces, w którym podjęte decyzje dotyczyć będą zarówno dzieci, młodzieży, jak i dorosłych, w wyniku którego jedni i drudzy mogą uczyć się od siebie nawzajem.

Demokracja partycypacyjna zatem wychowuje, kształci ludzi odpowiedzialnych, zdolnych do współpracy i samoorganizacji, a co najważniejsze pogłębia kompetencje polityczne obywateli i sprawia, że chcą głosować, ale także działać racjonalnie.

Zakres rzeczowy pracy wyznacza jej tytuł. Przedmiotem analizy są poglądy i opinie młodego pokolenia na temat instrumentu, jakim są debaty oksfordzkie rozpatrywane z perspektywy zmiennych o charakterze demograficznym.

Tematem rozważań teoretycznych są zagadnienia związane z partycypacją, jej definiowaniem, formami, wpływem partycypacji na demokrację, ukazaniem młodego pokolenia jako aktywnej części społeczeństwa, aktywnością i edukacją obywatelską oraz debatami oksfordzkimi. Dotychczasowe doświadczenia z zastosowaniem instrumentu debat oksfordzkich oraz interpretacja wyników badań na temat wykorzystania tej formy debaty (badania zostały zaprojektowane i zrealizowane w ramach turniejów organizowanych na WNPiD UAM, a także przez inne kluby debatanckie w kraju) wskazują na duże walory heurystyczne takiej formy debaty. Dzięki odwołaniu się do różnych schematów eksplanacyjnych praca jest więc nie tylko próbą analizy partycypacji i edukacji obywatelskiej młodego pokolenia, ale także próbą odpowiedzi na pytanie o wpływ debat oksfordzkich na te procesy.

Problemem badawczym podjętym w trakcie prac nad książką stanowiącą osiągnięcie naukowe była kwestia partycypacji młodego pokolenia w życiu publicznym,

w kontekście edukacji obywatelskiej i wpływu debat oksfordzkich na kształtowanie i rozwój postaw młodych ludzi w Polsce. Stosownie do wskazanego problemu badawczego sformułowano następujące pytania szczegółowe:

- Czy narzędzie, jakim są debaty oksfordzkie, sprzyja rozwojowi partycypacji politycznej młodego pokolenia?
- Czy narzędzie, jakim są debaty oksfordzkie, sprzyja edukacji obywatelskiej młodego pokolenia?
- Jakie tematy zdaniem młodzieży powinny być dyskutowane podczas debat oksfordzkich?
- Jakie umiejętności i cechy charakteru mogą się rozwijać podczas debat?
- W jaki sposób umiejętności i kompetencje społeczne nabyte podczas debat oksfordzkich przekładają się na partycypację i zaangażowanie społeczne?

Podjmując badania, przyjęto hipotezę, iż postawy i opinie młodego pokolenia na temat narzędzia, jakim są debaty oksfordzkie, oraz jego wykorzystania różnią się w zależności od demograficznych cech osób badanych. Hipoteza główna uzupełniona została o sześć hipotez pomocniczych, uzasadniających uwzględnienie tych zmiennych:

- Płeć różnicuje postawy respondentów na temat debat oksfordzkich.
- Istnieje związek pomiędzy wiekiem a nasileniem potrzeby dyskutowania na poszczególne tematy oraz zdaniem na temat obszarów rozwijanych poprzez debaty oksfordzkie.
- Poziom edukacji różnicuje nasilenie potrzeb dyskutowania na poszczególne tematy oraz zdanie na temat obszarów rozwijanych poprzez debaty oksfordzkie.
- Miejsce zamieszkania nie wpływa na zwiększenie potrzeby dyskutowania w oparciu o narzędzie debat oksfordzkich.
- Region zamieszkania różnicuje nasilenie potrzeb dyskutowania w oparciu o debaty oksfordzkie i rozwijanie cech oraz umiejętności młodego pokolenia.
- Rodzaj turnieju różnicuje zakres nasilenia potrzeby dyskutowania na temat gospodarki oraz oceny wpływu debat oksfordzkich na rozwój wiedzy i edukacji, kompetencji interpersonalnych, aktywności, szansy na sukces w późniejszym życiu zawodowym oraz umiejętności.

Rozległość zamierzenia badawczego, różnorodność opracowań naukowych i same badania nad partycypacją i edukacją obywatelską młodego pokolenia wymagały zastosowania różnorodnych metod i narzędzi, które stały się podstawą prowadzonej analizy. Podczas wstępnego etapu poznania naukowego istotne znaczenie miała metoda analizy i krytyki piśmiennictwa (źródeł). Metoda ta polega na wykazaniu celowości, ale także oryginalności i nowego ujęcia wyłonionego i podjętego do badań problemu. Należało zatem wykazać, co już znamy (na podstawie dostępnej literatury/źródeł), a czego jeszcze nie udało się poznać (zbadać), czego nie ma/brakuje i co należy za pomocą prowadzonych badań udowodnić.

W trakcie prac nad treścią rozdziałów teoretycznych (1–4) szczególnie przydatna okazała się genetyczna metoda historyczna, która pozwoliła ukazać genezę i ewolucję demokracji, jak również partycypacji i edukacji obywatelskiej młodego pokolenia czy rozwoju i doświadczeń w zakresie wykorzystania narzędzia, jakim są debaty oksfordzkie.

W związku z tym, iż w rozdziale drugim analizowana jest polityka młodzieżowa na poziomie krajowym i europejskim, podczas opracowywania jego treści zastosowanie znalazła metoda instytucjonalno-prawna. Pozwoliła ona także na analizę wybranych aktów prawnych w zakresie partycypacji i edukacji obywatelskiej. W pracy korzystano również z metody systemowej, która – przy założeniu, że polityka młodzieżowa oraz czynniki kształtujące partycypację polityczną młodego pokolenia są swego rodzaju złożonym systemem wielu elementów, połączonych różnorodnymi interakcjami, o różnej sile wzajemnych oddziaływań – jest niezwykle pomocna przy analizie zjawisk w dynamicznie zmieniającym się otoczeniu. Podejście systemowe pozwala zatem osadzić fakty i zjawiska w ramach większych całości, stanowiących zintegrowany układ o swoistych właściwościach i relacjach. Inną niezmiernie ważną metodą okazała się metoda decyzyjna, polegająca na rozpatrywaniu analizowanego zagadnienia i powiązanych z nim procesów politycznych z punktu widzenia ośrodka decyzji. Umożliwiła ona analizę przyczyn i skutków decyzji podejmowanych w kontekście partycypacji i edukacji obywatelskiej młodego pokolenia. Oprócz przeglądu doświadczeń w zakresie wykorzystania narzędzia debat oksfordzkich, główna część pracy – o charakterze empirycznym – objęła analizę danych statystycznych zebranych

podczas badań ankietowych przeprowadzonych w ramach odbywających się turniejów debat oksfordzkich.

Struktura książki opiera się na sześciu rozdziałach. Rozdziały od pierwszego do czwartego mają charakter teoretyczny. Pierwszy dotyczy partycypacji w różnych jej ujęciach, poczynając od partycypacji społecznej, przez obywatelską, do politycznej włącznie. Oprócz wybranych typologii partycypacji w rozdziale przedstawiono także rozważania, które koncentrują się wokół wpływu partycypacji na demokrację z uwzględnieniem różnych podejść w kontekście roli uczestnictwa. W rozdziale pierwszym zaprezentowane zostały także zagadnienia dotyczące kwestii dystrybucji władzy obywateli, którą oni dysponują, aby realizować własne cele i aspiracje. Rozdział drugi przedstawia młode pokolenie w ujęciu społecznym, politycznym, ale także demograficznym czy kulturowym. Istotnym zagadnieniem poruszonym w tym rozdziale jest również przemiana pokoleń, będąca odpowiedzią na dokonujące się zmiany społeczno-ekonomiczno-kulturowe, a także szeroko rozumiana polityka młodzieżowa – zarówno na poziomie krajowym, jak i europejskim. Wynika to z faktu, iż to właśnie państwa członkowskie, a także regiony w głównej mierze są realizatorami europejskiej polityki młodzieżowej. W rozdziale trzecim podjęto próbę ukazania aktywności obywatelskiej i związanego z tym funkcjonowania instytucji działających na płaszczyźnie jednostka–aparatus państwa. Ponadto analizie poddano obszar edukacji, mający istotne znaczenie w kwestii przygotowania młodego pokolenia do bycia świadomym i zaangażowanym społecznie obywatelem. Ostatni rozdział teoretyczny dotyczy narzędzia, jakim są debaty oksfordzkie, w kontekście jego wpływu na kształtowanie oraz rozwój aktywności i edukacji obywatelskiej młodego pokolenia.

Rozdział piąty ma charakter metodologiczny. Oprócz warsztatu badawczego wskazano w nim hipotezy i pytania badawcze, a także metody analizy statystycznej, na której się opiera część empiryczna. Rozdział zawiera także charakterystykę respondentów, którzy wzięli udział w badaniu.

Rozdział szósty – empiryczny – to analiza wyników badań dotyczących wpływu debat oksfordzkich na kształtowanie i rozwój postaw młodych ludzi w Polsce. Badanie opinii respondentów przeprowadzone zostało według zmiennych demograficznych (płeć, wiek, poziom edukacji, miejsce zamieszkania, region zamieszkania). Taka struktura publikacji pozwoliła odpowiedzieć na pytanie o opinie młodego pokolenia na

temat debat oksfordzkich i wpływu tego narzędzia na kształtowanie partycypacji i edukacji obywatelskiej.

W toku prowadzonych badań dotyczących wpływu debat oksfordzkich na kształtowanie i rozwój postaw młodych ludzi w Polsce udzieliłam odpowiedzi na postawione pytania badawcze oraz zweryfikowałam hipotezy. Główna hipoteza badawcza została zweryfikowana pozytywnie, bowiem postawy i opinie młodego pokolenia na temat narzędzia, jakim są debaty oksfordzkie, oraz jego wykorzystania różnią się w zależności od demograficznych cech osób badanych. Zaznaczyć przy tym warto, iż hipoteza ta była na tyle ogólna, że wymagała doprecyzowania, co uczyniłam podczas weryfikacji hipotez szczegółowych. Formułując ogólny wniosek, należy stwierdzić, iż zmienne demograficzne różnicują badane opinie respondentów co do postaw i opinii młodego pokolenia na temat debat oksfordzkich. Do zmiennych demograficznych istotnie różnicujących opinie na temat debat oksfordzkich, zaliczyć należy takie zmienne jak: płeć, wiek, poziom edukacji i region zamieszkania. Zmienną nieróżnicującą tychże opinii, jak słusznie przyjęto okazało się miejsce zamieszkania. Uzyskane wyniki uzupełniają lukę w badaniach na temat edukacji obywatelskiej. Są to pierwsze tak kompleksowe badania z zakresu oceny społecznej narzędzia jakim są debaty oksfordzkie. Edukacja obywatelska ma uczyć młode pokolenie umiejętności wyznaczania sobie celów a także ich realizacji we współpracy z innymi. Doskonałym do tego narzędziem są właśnie debaty oksfordzkie. Ich umiejętne i racjonalne wykorzystanie daje młodym ludziom poczucie sprawstwa. Założeniem edukacji obywatelskiej jest także nabywanie umiejętności kluczowych, czyli połączenia wiedzy, umiejętności i postaw, których kształtowanie jest niezbędne do samorealizacji jednostki a także rozwoju państwa. Jednym z efektywnych sposobów realizowania edukacji obywatelskiej jak pokazują przeprowadzone badania są właśnie debaty oksfordzkie.

W trakcie prac nad wskazaną monografią korzystałam z licznych źródeł (m.in. akty prawne, dokumenty, raporty), monografii, prac zbiorowych, artykułów naukowych, publicystycznych, zasobów zamieszczonych w Internecie, jak również wielu materiałów źródłowych związanych z debatami oksfordzkimi. Podczas prac nad rozdziałami teoretycznymi korzystałam liczne opracowania dotyczące zagadnień terminologicznych, dyskusji o wybranych modelach demokracji, jak również odnoszące się do roli młodego pokolenia w społeczeństwie oraz znaczenia aktywności i edukacji

obywatelskiej tej grupy społecznej. W tym zakresie szczególnie ważne okazały się następujące monografie: G. Sartori, *Teoria demokracji*, Warszawa 1998; R.A. Dahl, *Demokracja i jej krytycy*, Kraków 1995; Ł. Czekaj, *Edukacja obywatelska w Polsce po 1989 roku i rola organizacji obywatelskich*, Kraków 2019; A. Gąsior-Niemiec, A. Kołomycew, B. Kotarba, *Polityka młodzieżowa wymiar krajowy i europejski*, Rzeszów 2014; A. Kampka, *Debata publiczna*, Warszawa 2014; D. Pietrzyk-Reeves, *Idea społeczeństwa obywatelskiego. Współczesna debata i jej źródła*, Fundacja na rzecz Nauki Polskiej, Wrocław 2004; K. Przyszczykowski, *Edukacja dla demokracji. Strategie zmian a kompetencje obywatelskie*, Toruń–Poznań 1999; A. Schopenhauer, *Erystyka. Sztuka prowadzenia sporów*, Gliwice 2007; M. Cześnik, *Partycypacja wyborcza w Polsce*, Warszawa 2007. Ponadto bardzo pomocne okazały się prace zbiorowe, wśród których w szczególności należy wskazać następujące pozycje: J. Bohman, W. Regh (red.), *Deliberative Democracy. Essays on reason and Politics*, London 2002; Z. Bukowski, M. Masternak (red.), *Prawne aspekty aktywności obywatelskiej. Wybrane zagadnienia*, Bydgoszcz 2021; M. Kochan (red.), *Sztuka debaty*, Gdańsk 2014; M. Marczewska-Rytko, D. Maj (red.), *Partycypacja polityczna*, Lublin 2020. Ważną rolę w trakcie prac nad monografią odegrały także artykuły zamieszczone na łamach czasopism naukowych. Wymienić tu należy przede wszystkim artykuły autorstwa: S. Arnstein, D. Hildebrandt-Wypych, M. Wójcika, Z. Kwiecińskiego i wielu innych.

Mimo iż problematyka partycypacji i edukacji obywatelskiej młodego pokolenia jest tematem rozważań polskich autorów, warto zaznaczyć, że dotychczasowe polskie prace nie uwzględniają badań empirycznych dotyczących narzędzia, jakim są debaty oksfordzkie. Istnieje zatem konieczność prowadzenia dalszych, pogłębionych studiów nad ewolucją demokracji, wprowadzaniem instrumentów, przy pomocy których młode pokolenie będzie mogło aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym i politycznym. Wskazana przez mnie praca pomyślana została jako przyczynek do dalszych badań nad zwiększaniem udziału młodych obywateli w życiu politycznym, a także wpływem debat oksfordzkich na wzrost zaangażowania w tym zakresie. W związku z dokonującymi się zmianami w społeczeństwie, wpływającymi też na młode pokolenia i ich postrzeganie rzeczywistości społeczno-politycznej, następne lata dostarczą zapewne kolejnych ciekawych materiałów badawczych, a wskazana książka mogłaby się stać inspiracją do ich naukowej eksploracji. Monografia wskazana jako moje główne osiągnięcie

naukowe, może stanowić merytoryczne wsparcie dla młodego pokolenia chcącego aktywnie angażować się w życie społeczno-polityczne własnego środowiska.

W tym miejscu chciałabym także odnotować, że w swoim dorobku naukowym mam również inne, mniejsze opracowania poświęcone powyższej problematyce. Ustalenia w nich zawarte wykorzystywałam (zgodnie z zasadami etyki badań naukowych) tudzież weryfikowałam na etapie prac nad monografią. Zaliczam do nich:

- Lubik - Reczek N. (2017). Debaty oksfordzkie jako narzędzie wspierania edukacji, w: M. Rachwał (red.) Uwarunkowania i mechanizmy partycypacji politycznej (s.111-122). Poznań: Wydawnictwo Naukowe WNPiD UAM. ISBN 978-83-65817-15-0
- Lubik-Reczek N., Reczek R. (2018). Protesty studenckie w marcu 1968 w Poznaniu jedną z odsłon kryzysu społeczno-politycznego w Polsce. W: A. Stelmach, M. Lorenc, M. Łukaszewski (red.) Kultura polityczna. W warunkach ponowoczesności (s. 153-162). Poznań: Wydawnictwo Naukowe WNPiD UAM. ISBN 978-83-65817-26-6
- Lubik-Reczek N. (2020), The standards of Youth Councils' operation in Poland. An attempt at analysis, Przegląd Prawa Konstytucyjnego 6/2020. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek. ISSN 2082-1212
- Lubik-Reczek N. (2021), Investing in people! Civic activity of the young generation during the COVID-19 pandemic, w: THE WORLD DURING AND AFTER THE PANDEMIC, J. Babiak, A. Kisiołek, K. Urbaniak (red.), Poznań - Środa Wielkopolska, ISBN 978-83-7986-389-1
- Lubik – Reczek N.(2021), Przebudzenie młodego pokolenia. Aktywność polityczna młodzieży- studium przypadku, Przegląd Prawa Konstytucyjnego 2/2021. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek. ISSN 2082-1212
- Kapsa I., Lubik-Reczek N., (2023), Opinions and attitudes of Polish universities students towards the war in Ukraine, w: Musiał-Karg M., Lubik-Reczek N., The war in Ukraine. (Dis)information-Communication-Participation, PETER LANG, ISBN 978-3-631-89469-9.

Wyniki swoich badań w powyższym zakresie prezentowałam na konferencjach krajowych oraz międzynarodowych, jak również podczas wykładów, warsztatów czy spotkań okolicznościowych, np. w ramach prelekcji dla uczniów Uniwersyteckiego

Liceum Ogólnokształcącego w Słubicach czy III Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika w Kaliszu. Z moich badań korzystało również Stowarzyszenie Oświatowe im. Dezyderego Chłapowskiego w Kościanie. Wykaz konferencji oraz innych aktywności znajduje się w dołączonym do niniejszego wniosku załączniku.

Partycypację i edukację obywatelską młodego pokolenia uznaję za mój wiodący obszar badawczy. Realizacji obecnych działań oraz moich planów naukowych sprzyja przynależność do Zakładu Systemów Politycznych WNPiD UAM. Pisząc niniejsze słowa jestem na etapie przygotowywania kolejnych artykułów naukowych (w języku angielskim) poświęconych partycypacji politycznej młodego pokolenia w kontekście wyborów parlamentarnych w Polsce. Po ich ukończeniu, zamierzam je złożyć w czasopiśmie w obiegu międzynarodowym.

Systematycznie gromadzę też materiały źródłowe związane z innowacyjnymi narzędziami dotyczącymi zwiększenia zaangażowania społeczno-politycznego młodego pokolenia. Współpracuję też z podmiotami angażującymi młodzież do różnych przedsięwzięć mających rozwijać ich wiedzę a także umiejętności w zakresie aktywności publicznej. Zebrany materiał badawczy pozwoli na prowadzenie dalszych badań. Moją ambicją jest też podjęcie międzynarodowych badań porównawczych w państwach członkowskich UE, których celem byłaby analiza aktywności społeczno-politycznej oraz poziomu edukacji obywatelskiej ww. państw. Obecnie jestem na etapie konceptualizacji badań, których nie da się zrealizować bez wsparcia grantowego, o które chciałabym wystąpić. W najbliższym czasie kontynuować będę pracę w ramach współpracy z Młodzieżowymi Radami oraz aktywnie uczestniczyć w kolejnych odsłonach debat oksfordzkich, które realizowane będą przy współpracy WNPiD UAM.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Moje zainteresowania oraz aktywność naukowa koncentrują się na trzech obszarach badawczych:

- partycypacja i edukacja obywatelska młodego pokolenia;
- rola kobiet w życiu społeczno-politycznym;
- systemy polityczne państw postjugosłowiańskich.

Pierwszy ze wskazanych obszarów badawczych, zwieńczonych monografią, która stanowi moje główne osiągnięcie naukowe, omówiłam wyżej. Tytułem

doprecyzowania, chciałam podkreślić, że badania w tym zakresie sięgają roku 2016 w którym to zatrudniona zostałam na etacie adiunkta i w którym to aktywnie zaangażowałam się w organizację i przebieg debat oksfordzkich na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. W kolejnych latach zaczęłam również nawiązywać współpracę z klubami debat, które powstawały na uczelniach w Wrocławiu, Krakowie, Bydgoszczy, Szczecinie i Lublinie. Ponadto młodzież, która zgłaszała się do uczestnictwa w Mistrzostwach Polski Debat Oksfordzkich oraz Akademickich Mistrzostwach Debat Oksfordzkich stanowiła istotny fundament prowadzonych przeze mnie badań i dalszej ich eksploracji. Do mojego zainteresowania tematyką młodego pokolenia nawiązują również przygotowywane i złożone wnioski grantowe. Przygotowanie wniosków uważam za cenne doświadczenie w mojej aktywności. Składane wnioski to m.in.: wniosek do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, nazwa projektu: „Kopernik 2.0. Rozwój kompetencji medialnych młodzieży szkolnej” czy wniosek na konkurs ogłoszony przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego – Uniwersytet Młodego Odkrywcy; tytuł projektu: „Uniwersytet Małego Giganta”. W 2017 roku na zaproszenie prof. UAM dr hab. Marcina Rachwała, jako członek zespołu uczestniczyłam w projekcie *Dzień partycypacji. Uwarunkowania i mechanizmy partycypacji politycznej*. Projekt był finansowany przez Fundację Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Czas realizacji 1.04.2017-20.12.2017. Pokłosiem tego projektu jest praca zbiorowa pod red. Marcina Rachwała zatytułowana *Uwarunkowania i mechanizmy partycypacji politycznej*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe WNPiD UAM. ISBN 978-83-65817-15-0, w której to ukazał się mój artykuł pt. *Debaty oksfordzkie jako narzędzie wspierania edukacji*. W ramach tego projektu poprowadziłam warsztaty z debat oksfordzkich dla młodzieży studiującej. Ponadto jako wykonawca uczestniczyłam w pracach zespołów projektowych:

- *UAM - ponadnarodowe i interdyscyplinarne rozwiązania XXI wieku* – projekt finansowany przez NCBiR z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (działanie 4.1. Wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego uczelni oraz zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy) – 2014-2016.
- *Academy of Good Governance and Civil Society – a new international program offered by the AMU Faculty of Political Science and Journalism, financed by*

the National Centre for Research and Development (NCBiR), enrolment no. POWR.03.03.00-IP.08-00-MPK/16 – (2017-2019).

- *Uniwersytet Jutra - projekt finansowany przez NCBiR z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (działanie 3.3. Umiędzynarodowienie polskiego szkolnictwa wyższego, fundusz Europejski Fundusz Społeczny) - 03.2018 do 02.2022.*

Zatrudnienie mnie na etacie adiunkta skutkowało również możliwością uczestniczenia przez mnie w stażach i wyjazdach studyjnych m.in. do Strasburga, Berlina, Budapesztu czy Tallina. Wizyta w Strasburgu odbyła się w ramach projektu “UAM-ponadnarodowe i interdyscyplinarne rozwiązania XXI wieku” (UDA-POKL.04.01.01-00-109/13-00). Głównym celem wizyty było rozwinięcie kontaktów z przedstawicielami instytucji europejskich oraz pogłębienie współpracy między nimi a Wydziałem Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Wyjazd studyjny do Budapesztu był pokłosiem mojej współpracy z Węgierskim Instytutem Kultury w Warszawie a także cyklu spotkań, które organizowałam na WNPiD UAM z udziałem pierwszego ambasadora Węgier w Polsce po 1989 roku Ákosa Engelmayera oraz dr Jánosa Tischlera, dyrektora Węgierskiego Instytutu Kultury w Warszawie. Podczas mojego wyjazdu do Tallina uczestniczyłam w konferencjach poświęconych e-Governance, organizowanych przez e-Governance Academy in Estonia (2017 i 2018 roku) a także uczestniczyłam w International Visitors Program of the 2019 Estonian Riigikogu Elections. W Berlinie byłam organizatorem spotkania w Instytucie Polskim na temat organizacji wyborów parlamentarnych w Polsce. W spotkaniu uczestniczyli m.in. I radca i zastępca ambasadora RP w Berlinie, Marcin Król – konsul RP oraz dyrektor Instytutu Polskiego w Berlinie, Marzena Kępowicz.

Rok 2017 przyniósł kolejne moje aktywności w tym współpracę z zespołem ds. nowelizacji prawa o referendum ogólnokrajowym i lokalnym funkcjonującym przy Sejmie RP w roli stałego eksperta. Zespół powołany został w celu opracowania propozycji zmian wzmacniających rolę referendum w systemie politycznym RP. Podczas prac opiniowaliśmy przedstawione propozycje z punktu widzenia ich konstytucyjności, opracowywaliśmy analizy porównawcze w zakresie doświadczeń innych państw w stosowaniu form demokracji bezpośredniej i semibezpośredniej a także możliwości ich zastosowania w Polsce.

Drugi obszar mojej aktywności naukowej koncentruje się na roli kobiet w życiu społeczno- politycznym. Chciałabym przy tym nadmienić, że moje zainteresowania

związanie z rolą, a także z pozycją kobiet w przestrzeni społeczno-politycznej wynikają poniekąd z miejsca, w którym się wychowałam a w którym to rola kobiety skupiała się na gospodarstwie domowym. Moim wielkim pragnieniem była zmiana tej sytuacji w środowiskach wiejskich, ale nie tylko. W okresie studiów aktywnie angażowałam się w każdą działalność, w której możliwe było zaakcentowanie pozycji kobiet w danym środowisku. Cieszę się, że pasja ta przełożyła się na możliwość badań naukowych m.in. za sprawą czynnego uczestnictwa w Grupie Badawczej nad Różnorodnością, Równością i (Re)Integracją. Byłam także pomysłodawczynią, organizatorką oraz moderatorką panelu „Kobiet w ponadpaństwowych przestrzeniach publicznych”, odbywającego się w ramach XVI Międzynarodowej Konferencji Naukowej – Europa XXI wieku. Bezpieczeństwo Europy, Unii Europejskiej i Polski w obliczu nowych wyzwań. Stan obecny i scenariusze na przyszłość w Słubicach. Efektem prac kierowanego przez mnie zespołu badawczego, skupiającego osoby z różnych ośrodków akademickich w Polsce i za granicą jest praca zbiorowa pod moją redakcją o tym samym tytule. Tematyką tą dzieliłam się także podczas konferencji krajowych i międzynarodowych. W załączonym do wniosku wykazie dorobku naukowego widnieją artykuły poświęcone właśnie kobietom. Dziś, w większym stopniu, uwagę koncentruję na reprezentacji kobiet w życiu publicznym, ale także na pozycji i roli kobiet na obszarach wiejskich. W związku z powyższym w marcu 2023 roku wraz z prof. dr hab. Magdaleną Musiał-Karg zorganizowałyśmy z ramienia Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych konferencję naukową poświęconą *Roli kobiet w przestrzeni publicznej w czasach kryzysu*. Prawie 60 badaczek i 50 badaczy, reprezentujących większość jednostek politologicznych w Polsce, prezentowało swoje wyniki badań podczas 20 paneli. Konferencja została dofinansowana ze środków MEiN w ramach programu: „Doskonała nauka – Wsparcie konferencji naukowych” (nr umowy DNK/SP/550043/2022). Rok wcześniej w mniejszym zakresie odbyło się seminarium, które zgromadziło 30 naukowczyń z różnych ośrodków akademickich, zatytułowane „Ścieżki kariery naukowej kobiet w polskiej politologii – próba analizy”, którego byłam jedną z współorganizatorek (wraz z prof. M. Musiał - Karg oraz prof. A. Kasińską - Metryką). Pokłosiem tego seminarium były owocne dyskusje i spotkania uwzględniające również bieżące tematy w tym sytuację w Ukrainie. Efektem pracy kierowanego przez mnie i prof. Magdalenę Musiał-Karg zespołu badawczego jest publikacja, Musiał-Karg M., Lubik-Reczek N. (red.) (2023), *The war in Ukraine. (Dis)information-Communication-Participation*, PETER LANG, ISBN 978-3-631-

89469-9. Wybory parlamentarne w Polsce oraz zbliżające się samorządowe i do europarlamentu wyraźnie pokazują, że kobiety chcą być aktywnym członkiem społeczności, w którym to głos kobiet nie jest marginalizowany. Zagadnienia te będą tematem dyskusji podczas konferencji, której jestem współorganizatorem, a która dotyczyć będzie wyborów i prawa wyborczego. Konferencja ta jest cyklicznym wydarzeniem organizowanym na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa wraz z PKW, KBW.

Trzecim ze wskazanych obszarów aktywności naukowej są systemy polityczne państw postjugosłowiańskich. Ten obszar badawczy jest kontynuacją moich zainteresowań tym obszarem z okresu studiów doktoranckich i pracy doktorskiej zaszczerpionych mi, przez mojego ówczesnego promotora prof. dr hab. Sebastiana Wojciechowskiego. Na etapie pracy doktorskiej analizowałam te państwa pod kątem ich członkostwa w Unii Europejskiej i NATO. Dzisiaj skupiam się bardziej na kształtowaniu się systemu politycznego, konstytucji i zasad ustrojowych, parlamentu, rządu, prezydenta oraz systemu partyjnego. Wyniki swoich badań związanych z tym regionem zaprezentowałam m.in. na International Political Science Association w 2016 r. referatem zatytułowanym „*DEVELOPMENTS IN THE REPUBLIC OF SERBIA WITHIN THE CONTEXT OF THE INTEGRATION PROCESS*” a także na innych krajowych i międzynarodowych konferencjach.

Poza powyższymi obszarami badawczymi, w ramach których planuję dalej rozwijać mój dorobek naukowy, pojawiła się nowa przestrzeń do naukowej eksploracji. Odpowiadając na zaproszenie prof. dr hab. Romana Bäckera i dr hab. prof. UAM Joanny Rak, przygotowałam wraz z naukowcem z Czech i z naukowczynią z Polski, ale przebywającą naukowo w Florencji tekst zatytułowany *Why Does Civil Society Win and Lose as a Neo-militant Democratic Actor in the Czech Republic?* Będzie on częścią pracy zbiorowej pt. „*Enemies of Democracy in Europe*”, która ukazać się ma nakładem wydawnictwa Routledge. Tekst jest już po pierwszych pozytywnych recenzjach. W wyniku tej pracy zgromadzony został materiał, który posłużył nam jako podstawa do napisania kolejnego artykułu nt. *Political parties in the face of decommunization in the light of the concept of militant democracy. The case of the Czech Republic*. Artykuł wysłany został do czasopisma Athenaeum.

Odpowiadając na prośby poszczególnych redakcji, przygotowałam ok. dwudziestu-pięciu recenzji artykułów naukowych do takich czasopism jak: „Przegląd

Europejski”, „Przegląd Politologiczny”, „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne”, „Refleksje. Pismo Naukowe Studentów i Doktorantów WNPiD”.

Staram się aktywnie uczestniczyć w życiu naukowym macierzystego Wydziału i Uniwersytetu oraz innych jednostek naukowych, w zakresie realizowania założonych planów badawczych, jak również podejmując rozmaite wyzwania zawodowe. W 2021 roku przyznane zostało mi stypendium naukowe przez Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu za wybitne osiągnięcia w pracy naukowej w roku 2020. Było to dla mnie ogromne wyróżnienie, ale też motywacja do dalszej pracy. Dostrzegając potrzebę ciągłego doskonalenia warsztatu naukowego, wielokrotnie brałam udział w szkoleniach czy webinarach związanych z różnymi aspektami rozwoju naukowego. Dla przykładu w 2014 roku uczestniczyłam w dwóch szkoleniach: 1. **„Udział w projekcie badawczym – wymiar osobisty i interpersonalny”** szkolenie organizowane przez Preinkubator Akademicki UAM, Uczelniane Centrum Innowacji i Transferu Technologii UAM; 2. **„Jak zwiększyć rynkową atrakcyjność wyników badań naukowych – mocne strony Twojego projektu”** szkolenie organizowane przez Preinkubator Akademicki UAM, Uczelniane Centrum Innowacji i Transferu Technologii UAM. W 2016 roku ukończyłam szkolenie **“Badania ilościowe w naukach społecznych”** zainicjowane przez Polskie Towarzystwo Nauk Politycznych oddział w Poznaniu. W roku 2020 również uczestniczyłam w dwóch szkoleniach: 1. **“Analiza i wizualizacja danych do wykorzystania w zarządzaniu uczelnia- wykorzystanie program MS Office 365, w tym program Microsoft Office 365 w zarządzaniu uczelnia”**. Szkolenie zorganizowane w ramach projektu “UNIWERSYTET JUTRA- zintegrowany program rozwoju Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu”; 2. **“Zwiększenie zasięgu badań naukowych”** szkolenie organizowane ponownie przez Polskie Towarzystwo Nauk Politycznych oddział w Poznaniu oraz Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Rok 2021 to uczestnictwo w szkoleniu zorganizowanym przez ALX pt. **“Wprowadzenie do statystyki”** oraz **“Projekt badawczy- Grant-Publikacja w czasopiśmie zagranicznym”** to kolejne szkolenie z cyklu organizowanych przez PTNP oddział w Poznaniu. Szkolenie poprowadziła prof. UAM dr hab. Paulina Pospieszna.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Za istotny element mojej pracy uważam obowiązki dydaktyczne realizowane na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Po doktoracie prowadziłam lub nadal prowadzę następujące zajęcia:

- Historia stosunków międzynarodowych (ćwiczenia);
- Międzynarodowe stosunki polityczne (ćwiczenia);
- Zarządzanie zasobami ludzkimi (wykłady);
- Wstęp do nauki o państwie i prawie (ćwiczenia);
- Podstawy wiedzy o państwie i prawie (ćwiczenia);
- Podstawy organizacji i zarządzania (wykłady i ćwiczenia).

Obowiązki dydaktyczne realizowałam i realizuję na studiach pierwszego i drugiego stopnia. Od 2015 r. prowadzę seminaria dyplomowe na studiach pierwszego stopnia. Za ważne osiągnięcie dydaktyczne uważam w tym zakresie wypromowanie 85 licencjatów – na kierunku stosunki międzynarodowe oraz bezpieczeństwo narodowe. Od 2019 roku byłam powoływana na recenzenta prac licencjackich i magisterskich – na kierunku stosunki międzynarodowe, bezpieczeństwo narodowe, dziennikarstwo i komunikacja społeczna, zarządzanie państwem – łącznie 67. Od 2015 roku pełniłam również funkcje przewodniczącego podczas egzaminów licencjackich i magisterskich – łącznie 76.

Poziom prowadzonych przeze mnie wykładów, ćwiczeń oraz seminariów dyplomowych znajdują odzwierciedlenie w wysokich ocenach moich zajęć w ankietach studenckich, w ocenach okresowych oraz we wnioskach z systematycznie przeprowadzanych hospitacji.

W ramach swoich obowiązków wynikających z pracy w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu prowadziłam zajęcia dydaktyczne z:

- Systemy Religijne Świata;
- Problemy polityczne współczesnego świata;

W Wyższej Szkole Bankowej w Poznaniu prowadziłam warsztaty z Metod i technik prezentacji, a w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koninie wykłady i ćwiczenia z Marketingu Politycznego oraz Podstaw wiedzy o prawie i konstytucjonalizmie.

Chciałabym również podkreślić, że systematycznie staram się rozwijać i doskonalić swój warsztat dydaktyczny poprzez udział w organizowanych kursach, szkoleniach czy seminariach. Dotychczas brałam udział w:

- W projekcie „UAM – ponadczasowe i interdyscyplinarne rozwiązania XXI wieku” (2014 rok).
- 18.11.2014 r. „*Zbuduj model biznesowy. Przepis na sukces: Business Model Canvas oraz prezentacja pomysłu metodą Golden Circle*” szkolenie organizowane przez Preinkubator Akademicki UAM, Uczelniane Centrum Innowacji i Transferu Technologii UAM.
- 8.02.2016 r. „*Coaching i mentoring*” - uzyskanie Certyfikatu Franklin University.
- 17 i 18.09.2020 r. „*Nowoczesne media i ich zastosowanie w dydaktyce – wykorzystanie platformy Moodle w dydaktyce*”. Szkolenie w ramach projektu „UNIwersytet JUTRA- zintegrowany program rozwoju Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu”.
- W projekcie „UNIwersytet JUTRA II- zintegrowany program rozwoju Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu” (2021 rok).
- 18.03.2021 r. „*Praca ze studentem w spektrum autyzmu*” szkolenie zorganizowane przez Biura Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami.
- 20-21.01.2022 r. „*Wykorzystanie program Excel w dydaktyce i zarządzaniu Uczelnią*”, szkolenie zorganizowane przez COGNITY.

Od momentu zatrudnienia mnie na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM, przywiązuję uwagę do aktywności organizacyjnej na rzecz wspólnoty akademickiej. W punkcie trzecim autoreferatu wymieniałam najważniejsze funkcje, które sprawowałam i nadal sprawuję. W moim przekonaniu, funkcje te – zarówno z nominacji, jak i z wyboru- stanowią ważne osiągnięcie na płaszczyźnie organizacyjnej. Powierzone mi dotąd funkcje, odczytuję bowiem jako wyraz zaufania ze strony władz Wydziału i Uniwersytetu.

Chciałabym podkreślić, że jednym z największych dla mnie wyzwań organizacyjnych było powierzenie mi funkcji kierownika studiów pierwszego stopnia na kierunku stosunki międzynarodowe. W ramach obowiązków jestem odpowiedzialna za organizację studiów, m.in. w zakresie koordynacji wyboru drugiego języka obcego, wyznaczania różnic programowych, koordynacji praktyk zawodowych czy różnego rodzaju spraw bieżących. Zdobyte doświadczenie uważam za cenne, a moja praca została doceniona przez przełożonych. Dowodem na to jest ponowne powierzenie mi tej funkcji przez kolejnego Rektora UAM.

Innym, istotnym osiągnięciem jest praca w ramach Komitetu Okręgowego Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym w województwie lubuskim. Olimpiada jest organizowana na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej, a jej celem jest popularyzacja wiedzy z dziedziny nauk o państwie i prawie. Olimpiada organizowana jest w Collegium Polonicum w Słubicach. Do moich obowiązków należy sprawdzanie testów napisanych przez młodzież oraz przeprowadzanie egzaminów ustnych.

Nadto, w trakcie dotychczasowego zatrudnienia, wielokrotnie angażowałam się w organizację przedsięwzięć naukowych- konferencji, seminariów, warsztatów. Do najważniejszych osiągnięć w tym obszarze zaliczam następujące aktywności:

- II ogólnopolska konferencja naukowa „Polityka Lokalnie”. Lokalna polityka i współpraca transgraniczna wobec nowych wyzwań, Słubice 20-21 kwiecień 2017 r. – sekretarz konferencji.
- Wybory i prawo wyborcze. Zagadnienia teorii i praktyki, 25-26.10.2017 Poznań – wiceprzewodnicząca komitetu organizacyjnego.
- Konferencja „Ewolucja systemu politycznego. Demokracja przedstawicielska vs. demokracja bezpośrednia w Polsce i w Europie”, 30 listopada-1 grudnia 2017 r., Collegium Polonicum, Słubice – sekretarz komitetu organizacyjnego.
- Ewolucja Systemu Politycznego. Wybory samorządowe w Polsce oraz Europie Środkowo – Wschodniej. Słubice 22-23.11.2018 r. – sekretarz konferencji.
- Demokratyczne wybory. Prawo, standardy, gwarancje, praktyka, 26-27.02.2019 Poznań - wiceprzewodnicząca komitetu organizacyjnego.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa Ewolucja postaw kobiecych w przestrzeni publicznej w XX i XXI wieku. 30.03.2019 r. Poznań - organizator z ramienia WNPiD panelu eksperckiego.
- VIII Ogólnopolski Zjazd Katedr i Zakładów Systemów Politycznych. Partycypacja obywateli w perspektywie politologicznej. Opalenica 22-23.05.2019 r. – sekretarz Zjazdu.
- Organizacja Zjazdu Członków Zarządu PTNP połączonego z Konferencją na temat: Przyszłość Towarzystw Naukowych w Polsce. Maj 2019.- organizator z ramienia WNPiD oraz PTNP.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa Ewolucja postaw kobiecych w przestrzeni publicznej w XX i XXI wieku, Poznań, 30.03.2019 r.

- współorganizator wraz z prof. Magdaleną Musiał-Karg panelu eksperckiego z ramienia WNPiD.

- Ogólnopolska Konferencja Naukowa Wybory w Państwie Demokratycznym. Poznań 25-26.02.2020 – wiceprzewodnicząca komitetu organizacyjnego.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa Wybory i prawo wyborcze. Dylematy, wyzwania, zagrożenia. Poznań 15-16 kwietnia 2021 r.- wiceprzewodnicząca komitetu organizacyjnego.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa Wybory i prawo wyborcze. Zagadnienia Teorii i praktyki. 3-4.03.2022 r. Poznań. - wiceprzewodnicząca komitetu organizacyjnego.
- Seminarium Naukowe „Ścieżki kariery naukowej kobiet w polskiej politologii - próba analizy”. 6-9.03.2022 r. Chomiąża Szlachecka – przewodnicząca komitetu organizacyjnego.
- Ewolucja systemu politycznego. Wyzwania dla demokracji w czasach kryzysu. Słubice 17-18.11.2022 r. – członek komitetu organizacyjnego.
- 5 Ogólnopolski Kongres Politologii. Polityka Ładu. Polityka Chaosu. 21-23.09.2022 r. Wrocław – członek komitetu honorowego.
- Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych - 29.11.2022 r. Poznań WNPiD UAM – organizator zjazdu z ramienia WNPiD oraz PTNP.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa Wybory i prawo wyborcze. Standardy, gwarancje, praktyki. 2-3.03.2023 r. Poznań. - wiceprzewodnicząca komitetu organizacyjnego.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Rola kobiet w przestrzeni publicznej w czasach kryzysów”. Poznań 30-31.03.2023 r.- współorganizator wraz z prof. Magdaleną Musiał-Karg.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Ewolucja systemu politycznego. Demokracja przedstawicielska vs. demokracja bezpośrednia wobec współczesnych wyzwań, która odbyła się w dniach 16-17 listopada 2023 r., Collegium Polonicum UAM w Słubicach – sekretarz konferencji.

Od 2014 roku organizuję cyklicznie dla studentów Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Targi Praktyk i Staży. W tym roku zaplanowana jest już 11-ta edycja. Ideą spotkania jest promocja najlepszych wielkopolskich instytucji, ich ofert praktyk i

staży, a także najbardziej przedsiębiorczych firm tworzących nowe miejsca zatrudnienia. Spotkanie to traktujemy jako szczególną okazję do nawiązania kontaktu studentów naszego Wydziału z potencjalnymi pracodawcami oraz zwiększeniu ich świadomości w budowaniu własnej ścieżki kariery zawodowej. Celem spotkania jest zachęcenie studentów do samodzielnego poszukiwania możliwości rozwoju zawodowego. To także szansa dla podmiotów oferujących praktyki i staże studenckie na prezentację oferty współpracy z Wydziałem Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM.

Innym, istotnym osiągnięciem organizacyjnym, ale również merytorycznym jest w moim przekonaniu organizacja cykliczna od 2016 roku dla studentów kierunków: stosunki międzynarodowe, bezpieczeństwo narodowe, politologia oraz dziennikarstwo i komunikacja społeczna projektów edukacyjnych polegających na stworzeniu i wypromowaniu własnej szeroko pojętej organizacji.

We współpracy z Biurem Karier UAM organizuję również warsztaty edukacyjne z zakresu kształtowania kompetencji zawodowych.

Jestem także współorganizatorem turnieju debat oksfordzkich o tematyce historycznej dla młodzieży szkół średnich. Debaty te są organizowane cyklicznie od 2013 roku na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM we współpracy z IPN oddział w Poznaniu. Podczas tych debat zasiadam również w jury. Taką samą funkcję pełniłam również podczas Mistrzostw Polski Debat Oksfordzkich organizowanych również na WNPiD UAM we współpracy z Fundacją G5.

Na przestrzeni lat 2016-2020 prowadziłam zajęcia i warsztaty „*O sztuce debatowania-debaty oksfordzkie*” w III Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika w Kaliszu – w ramach XI Konferencji Geograficznej i VIII edycji szkolnych spotkań z nauką „Copernicus Science”- oraz w Uniwersyteckim Liceum Ogólnokształcącym w Słubicach. Ponadto prowadziłam również wykład dla słuchaczy polsko-niemieckiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Słubicach.

W latach 2017-2020 uczestniczyłam i organizowałam spotkania poświęcone relacjom polsko-węgierskim oraz ogólnoeuropejskim ze szczególnym uwzględnieniem XX wieku, w których uczestniczyli m.in. pierwszy ambasador Węgier w Polsce po 1989 roku Ákos Engelmayer oraz dr János Tischler, dyrektor Węgierskiego Instytutu Kultury w Warszawie.

29 maja 2023 roku w ramach projektu Parlamentu Europejskiego wspólnie.eu, Biuro Parlamentu Europejskiego w Polsce we współpracy z Instytutem Sobieskiego, Wydziałem Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Przedstawicielstwem Komisji Europejskiej w Polsce, Europe Direct Poznań, Team Europe i Stowarzyszeniem Netwoerk PL zorganizowało spotkanie edukacyjne z cyklu „Staże i kariera w instytucjach unijnych”. Z ramienia WNPiD odpowiedzialna byłam za realizację warsztatów. Grupa 120 osób mogła zapoznać się z metodologią rozwiązywania testów werbalnych, numerycznych i abstrakcyjnych. Spotkanie to pokazało społeczności akademickiej możliwości ich rozwoju zawodowego w instytucjach i agencjach unijnych.

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Jestem autorką dwóch monografii (w tym jednej podoktorskiej), jednej współautorskiej monografii (wyróżniona w Konkursie im. Profesora Czesława Mojsiewicza na najlepszą książkę o tematyce politologicznej w 2020 roku), jednej autorskiej pracy pod redakcją oraz dwóch współautorskich prac pod redakcją (w tym jedna w języku angielskim wydana w wydawnictwie zagranicznym). Nadto, samodzielnie lub we współautorstwie opublikowałam łącznie 21 artykułów w czasopiśmie i rozdziałów w pracach zbiorowych (w tym 11 w języku angielskim), kolejne 2 są przyjęte do druku po pozytywnych recenzjach (również w języku angielskim). Czynnie (z referatem) uczestniczyłam w ok. 50 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych – w tym w Światowym Kongresie Politologii - IPSA. Byłam wykonawcą w kilku projektach badawczych. Z własnej inicjatywy złożyłam trzy wnioski do NCBiR oraz jeden w ramach konkursu ogłoszonego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Próbowałam też swoich sił w ramach wniosków do NCN. Aktywnie uczestniczyłam również przy opracowywaniu i składaniu wniosków (6) na konkurs MEiN „Doskonała nauka-wsparcie konferencji naukowych” z ramienia Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych oraz Ośrodka Badań i Edukacji Europejskiej. Byłam również członkiem grupy roboczej przygotowującej wnioski w ramach grantów interwencyjnych NAWA. Współtworzyłam także zespół

przygotowujący wniosek na konkurs Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju na inkubację innowacji społecznych. Projekt dotyczył ułatwienia w przejściu z systemu edukacji do aktywności zawodowej. Był to wspólny projekt Fundacji na rzecz Collegium Polonicum oraz OBiEE. Według danych które pozyskałam z *Google Scholar* (stan na styczeń 2024 roku) liczba cytowani moich prac wynosi 42, zaś h-index wynosi 5. W moim przekonaniu, mam również osiągnięcia na gruncie dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim. Szczegółowy wykaz mojej aktywności naukowej znajduje się w załączniku dołączonym do wniosku o awans naukowy.

Moja dotychczasowa praca naukowa, dydaktyczna i organizacyjna została doceniona i wyróżniona przez przełożonych:

- Od 2017 r. otrzymuję wynagrodzenie motywacyjne przyznawane przez Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, będące wynikiem dużej aktywności naukowej i organizacyjnej za rok poprzedzający przyznane wyróżnienie.
- 13 grudnia 2021 roku przyznane zostało mi stypendium naukowe przez Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu za wybitne osiągnięcia w pracy naukowej w roku 2020.
- 22.09.2023 roku otrzymałam nagrodę indywidualną III stopnia Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu za osiągnięcia w pracy organizacyjnej.
- Od 2020 roku otrzymuję nagrodę Dziekana Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa za działalność naukową i organizacyjną na rzecz społeczności akademickiej Wydziału.

Angażuję się również aktywnie w pracę towarzystw naukowych. Jestem członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych – w tym już drugą kadencję zasiadam w Zarządzie Głównym w którym pełnię funkcję sekretarza. W oddziale PTNP w Poznaniu pełnię funkcję wiceprzewodniczącej. Ponadto jestem też członkiem Zarządu Ośrodka Badań i Edukacji Europejskiej oraz Polskiego Towarzystwa Studiów Europejskich. Wchodzę też w skład Zarządu Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego, w którym odpowiadam za relacje z młodym pokoleniem. Jestem również koordynatorem Konkursu im. prof. Czesława Mojsiewicza na najlepszą książkę o tematyce politologicznej organizowanego przez OBiEE, PTNP o/Poznań oraz WNPiD UAM a także koordynatorem Konkursu Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych

im. prof. Czesława Mojsiewicza na najlepszą pracę doktorską obronioną w dyscyplinie nauk o polityce i administracji.

Na koniec chciałabym zaznaczyć, że wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce i administracji, który na obecnym etapie mojej drogi zawodowej zdecydowałam się złożyć, stanowi podsumowanie dotychczasowej pracy oraz osiągnięć o charakterze naukowym, dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim. Mam nadzieję, że swoją pracą, zaangażowaniem i postawą przyczyniam się do budowania pozycji mojego Wydziału oraz – w znaczeniu pracy naukowej- do rozwoju nauk o polityce i administracji, co starałam się wykazać w niniejszym autoreferacie.

.....*Hubert - Reczek*.....
(podpis wnioskodawcy)